

Последниов месец српската политичка сцена се соочува со нови потреси, кои реално ги менуваат односите меѓу политичките структури. Вечно опозиционата Српска радикална партија, која изминативе десет години, главно, победуваше на изборите, но никогаш не формираше власт, доживеа распаѓање. Луѓето кои најмногу беа заслужни за нејзиниот подем и раст на популарноста меѓу електоратот, решија да му откажат послушност на конзервативниот Шешељ. Томислав Николиќ и Александар Вучиќ се разидоа со тврдите струи во партијата, кои наместо спроведување реформи, секогаш чекаа на последниот збор кој ќе им се каже од Шевенинген.

Клетви, проколнувања, пцовки, закани... Радикалите реторички се закрвавија. Кумството на Шешељ и на Николиќ се растури. Кој вели дека тоа било света српска работа? Последниот неочекуван пораз на парламентарните избори од корен ги измени внатрешните односи кај радикалите. Првите луѓе на оваа политичка групација повеќе не можеа да го поднесат држењето на работите во автократски облик. Партијата диктатура која Шешељ ја спроведуваше од Хаг ги надмина дозволените рамки на политичко однесување, па оттука луѓето кои беа најзаслужни за респектабилното враќање на радикалите на сцената во Србија решија да го напуштат старото јато и да формираат ново. Српската напредна партија, како што Николиќ го именува својот партиски субјект, ќе треба да ги замени радикалите. Дали ќе успее или ќе пропадне, рано е да се предвиди.

Пишува: Мишко ТАЛЕСКИ

КУМСТВОТО СЕПАК НЕ Е СВЕТА СРПСКА РАБОТА

Расколот во редовите на српските радикали добро им дојде на владејачките сили во Србија, но и на меѓународниот фактор. И едните и другите имаа значителна маќа од големата популарност на партијата на Шешељ меѓу српските гласачи, па секогаш мораа да изнаоѓаат споредни начини за да ја избегнат нивната партиципација во власта. Радикалите секогаш победуваа, но истовремено и секогаш беа надвор од раководните органи. Монотонијата која со години владееше на српската политичка арена во постизборниот период, веројатно ќе стане минало. Заминувањето на Николиќ и на Вучиќ од матичното радикално јато исто-

времено ќе значи и тектонско поместување на распоредот на политичките сили во Србија. Многумина предвидуваат дека српската држава повеќе ја нема силата на конзервативната политичка машинерија, со која се одвркаше од европскиот пат. Подделноста на електоратот меѓу тврдите структури значи дека демократски ориентираните партии повеќе ќе ја немаат опасноста за опстојување во врвот на власта.

Сега националистичките струи се поделени. Николиќ и Вучиќ ќе откинат голем дел од електоратот на радикалната партија. Тоа е неспорен факт. И

СЕ СРАМАМ ОД НИКОЛИЌ

Поранешниот шеф на мојата одбрана, Томислав Николиќ, кој во меѓувреме е врбуван од страна на некои западни разузнавачки служби, да се обиде да ја растури Српската радикална партија, па по нечиј налог сега дава изјави како преку телефон сум давал некакви политички сугестии. Дали тоа е вистина или не сега тешко може да се востанови. Постапките на Николиќ не случајно се судрија со иницијативата на Хашкото обвинителство да ми наметне бранител, бидејќи акцијата за тоа е водена и овде и во Белград. Многу ми е срам што Николиќ со години ја уживаше мојата неограничена доверба. Дури му овозможив да биде и главен шеф на тимот за мојата одбрана. Затоа разочарувањето е уште поголемо. На човек кој ги има изгубено сите морални критериуми не смее да му се верува. Сега Обвинителството во Хаг може да го земе Николиќ како сведок против мене, па на тој начин нивната соработка би била максимално манифестирана. Сепак, неговиот морален пад е негов личен пад и тоа мене не ме интересира. Повеќе немам доверба ниту во Александар Вучиќ. Затоа го отповикав како правен советник на мојата одбрана.

Попрво би се убил отколку што би сведочел против Шешељ во Хаг. Совеќа ми е сосема чиста. Немам односи со никого, особено не со западните сили или служби. Доколку руската Амбасада е странска агенура,

тогаш в ред. Еве пред неколку дена повторно се сретнав со неговата екселенција амбасадорот Александар Конузин. Што се однесува до

Шешељ, жал ми е за него. Не ми е срам за ниту еден момент кој со него го поминав во политичкиот живот или во пријателските односи. Јас и натаму му ја нудам својата помош, а тој многу добро знае дека она што можеме да го направиме јас, Божидар Делиќ и Александар Вучиќ за неговата одбрана не може никој да го направи.

Томислав Николиќ

нормално, како и вообичаено во такви ситуации, почнува да се вади валканата облека од заедничките ормани. Според врвот на радикалната партија, Николиќ извршил најмалку четири кривични дела - кражба, измама, уништување и оттуѓување на туѓи работи, како и злоупотреба на службената положба. Покрај повикот до државните органи да се позанимаваат со делата на нивниот

довчерашен партиски соборец, на виделина би можеле да се исфрлат и бројни финансиски злоупотреби, па дури и секс афери во најекстремниот облик на меѓусебна конфронтација.

ШЕШЕЉ НАРАЧАЛ АТЕНТАТ ВРЗ НИКОЛИЌ!?

Неодамна српската полиција спречила обид за ликвидација на Томислав Николиќ. Извесен В.Ј. од Република Српска требало да биде извршител на атентатот врз најпопуларниот екстремски радикал. Николиќ смета дека тоа е дело на неговот кум и довчерашен сопартиец, Воислав Шешељ, кој од Хаг смислува сценарија, кои потоа им ги наложува на неговите блиски. Секоја закана изговорена од страна на Шешељ не е случајна, колку таа и да звучи неостварливо или под притисок на реторичка нервоза. Николиќ вели дека добро го познава Шешељ во такви ситуации, но и дека не му се плаши. Атенатот би бил изведен во стилот: "Треба да се изврши една работа во Белград". Значи, се работело со шифри за да не може полицијата да им влезе во трагата. Но, сепак процесот успешно е запрен. Николиќ се сомнева дека сите луѓе кои требало да учествуваат во неговата ликвидација имаат врски со Српската радикална партија. Оттука, произлегуваат бројните сомневања дека токму Шешељ е налогодавецот за убиство на донеодамнешниот заменик. Неговите зборови дека Тома е готов, во секој поглед се протолкувани како кревање рака врз кумот. Радикалите во новоформираната партија на Николиќ, пак, гледаат фантомска дружина, која измислува лаги, со цел да ги дискредитира своите долгогодишни соработници.

Во Србија на сцената повторно се враќа темнината од деведесеттите години на минатиот век, кога неистомислениците беа глинини гулаби за отстрел.

Пратеничкиот клуб "Напред Србија", кој го основа и го води довчерашниот колега Томислав Николиќ, е ист со партијата Форца Италија на Берлускони. Под маската за борба против криминалот Берлускони беше доведен

на власт во Италија, а зад сè тоа застана американската разузнавачка служба. Нема причини да не верувам дека и зад партијата на Николиќ стои истата служба, ЦИА.

Милорад Мирчиќ, заменик-претседател на српските радикали

Атенатите врз Драшковиќ, Стамболиќ, Чурувија и подоцна на Ѓинѓиќ јасно говорат за климата и за менталитетот во српското политичко општење. Едноставно, таму нема простор за фракции, поинакви мислења или нови партии. Сите тие се сведуваат под именителот - велепредавства. Тие мора да бидат неутрализираани, па ако треба и физички уништени од матицата од која произлегле. Сега Николиќ на Шешељ ќе му биде поголем непријател од Тадиќ. Така се сфаќаат и се доживуваат политичките релации кај северниот сосед. Востановената практика тешко се заборава. Дали разврската на кризата кај радикалите ќе заврши на демократски начин или ќе падне нечија глава, зависи од тоа колку им сече умот на двете струи.